

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Aleše Sabola a Mgr. Jana Ferfeckého v právní věci

žalobkyně: **Vysoká škola chemicko-technologická v Praze**, IČO: 604 61 373
sídlem Technická 1905/5, Praha 6
zastoupené JUDr. Karlem Zuskou, advokátem
sídlem Radlická 3185/1c, Praha 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra školství mládeže a tělovýchovy ze dne 5. 2. 2019,
čj. MSMT-2206/2019-2

takto:

- I. Rozhodnutí ministra školství mládeže a tělovýchovy ze dne 5. 2. 2019, čj. MSMT-2206/2019-2, a rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 21. 12. 2018, čj. MSMT-32145/2016-8, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně, JUDr. Karla Zusky, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 26. 3. 2019 domáhala zrušení rozhodnutí ministra školství mládeže a tělovýchovy (dále též „**ministr**“) ze dne 5. 2. 2019, čj. MSMT-2206/2019-2 (dále též „**Napadené rozhodnutí**“), kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 21. 12. 2018, čj. MSMT-32145/2016-8, kterým žalovaný zamítl žádost žalobkyně o podporu z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání (dále jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“ či také „**Nové rozhodnutí o neposkytnutí dotace**“).
2. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 7. 2. 2019.

II. Rozhodnutí žalovaného (Napadené rozhodnutí)

3. Ministr v odůvodnění Napadeného rozhodnutí stručně zrekapituloval skutkový stav a předchozí průběh řízení o žádosti žalobkyně včetně navazujícího soudního přezkumu (str. 1 – 3 Napadeného rozhodnutí) a shrnul podstatu námitek vznesených žalobkyní v rozkladu proti Prvostupňovému rozhodnutí (str. 3 – 5 Napadeného rozhodnutí).
4. Ministr posléze na str. 5 a násl. Napadeného rozhodnutí konstatoval, že v případě vydávání Prvostupňového rozhodnutí bylo ministerstvo, na rozdíl od předcházejícího zamítnutí žádosti formou napadeného vyrozumění, vázáno právním názorem správních soudů, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotaci je rozhodnutím ve smyslu § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), jehož náležitosti jsou upraveny v § 68 správního řádu. Ministr v této souvislosti podotknul, že obecně je třeba na správní rozhodnutí nahlížet jako na správné, zákonné a platné, splňuje-li náležitosti stanovené v § 68 správního řádu. Konstatoval, že „*zejména na obsah odůvodnění je kladen důraz, jelikož o něj se opírá přezkoumatelnost samotného rozhodnutí*“, s tím, že z tohoto důvodu zavázal „*v rozhodnutí o rozkladu ze dne 22. 11. 2018 ministerstvo k řádnému odůvodnění nového rozhodnutí o žádosti účastníka řízení a seznámení jej v rámci rozhodnutí s procesem, kterému jeho žádost podléhala předtím, než byla ministerstvem zamítnuta*“.
5. Ministr nepřisvědčil námitce, dle níž je odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí srovnatelné s odůvodněním dříve napadeného vyrozumění, a tudíž ani jedno nelze považovat za přezkoumatelné. Měl za to, že žalovaný v odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí popsal dostatečně skutkový stav i průběh řízení o žádosti žalobkyně a specifikoval jednotlivá hodnotící kritéria předmětného dotačního řízení. Z Prvostupňového rozhodnutí dále dle ministra vyplývá, že před postoupením žádosti do věcné fáze hodnocení vyzvalo ministerstvo žalobkyni, aby doplnila podklady či vyjasnila nesrovnalosti vzešlé z průběhu formálního hodnocení její žádosti; poté byla žádost postoupena do fáze věcného hodnocení. Ministerstvo se pak dle ministra v Prvostupňovém rozhodnutí vyjadřuje ke konkrétním fázím věcného hodnocení a konkretizuje uvedený proces evaluace přímo ve vztahu k žádosti žalobkyně, když zejména uvádí parametry, u nichž žádost žalobkyně obdržela v 1. kole věcného hodnocení snížený počet bodů. K druhému kolu věcného hodnocení pak ministerstvo podle ministra přímo uvádí, že žádost byla předložena a hodnocena zahraničními externími hodnotiteli, a následně v Prvostupňovém rozhodnutí rozebírá jednotlivá kritéria zahrnutá do 2. kola věcného hodnocení a zmiňuje taktéž důvody pro snížení bodového ohodnocení žádosti žalobkyně, když uvádí, že „*[D]ůvodem*

pro snížení bodové hranice ve 2. kroku věcného hodnocení bylo zejména podcenění rizik týkajících se finanční stránky projektu. Žadatel ve výčtu rizik vyjmenovává z finančních rizik pouze riziko související s případným snížením rozpočtu na přístrojové vybavení ze strany ŘO, o jiných rizicích se nezmiňuje. Rovněž profesní rozvoj členů výzkumného týmu je popsán žadatelem velmi obecně. Závěrem pak ministerstvo podle ministra v Prvostupňovém rozhodnutí vysvětluje důvody, pro které žádost žalobkyně zamítlo, s tím, že tímto důvodem je vyčerpání finanční alokace dané výzvy na podporu žádostí, které od zahraničních externích hodnotitelů dosáhly oproti žalobkyni vyššího bodového ohodnocení.

6. Tvrzení žalobkyně, že se ministerstvo nevypořádalo řádně s jejími námitkami, tak podle ministra postrádá oporu v obsahu Prvostupňového rozhodnutí. Ačkoliv se ministerstvo explicitně nevyjádřilo ke všem námitkám žalobkyně, nelze dle ministra konstatovat, že z obsahu odůvodnění vypořádání těchto námitek, resp. vyjádření se k nim alespoň implicitně nevyplývá. K tomuto ministr poukázal na relevantní judikatorní závěry s tím, že Prvostupňové rozhodnutí tedy nelze považovat za nezákonné či nepřezkoumatelné pro tvrzenou nedostatečnost jeho odůvodnění. Z uvedeného dle ministra vyplývá, že se ministerstvo zároveň řídilo závazným právním názorem ministra uvedeným v rozhodnutí o rozkladu ze dne 22. 11. 2018, když se více zabíralo procesem hodnocení žádosti a podalo detailnější vysvětlení důvodů pro zamítnutí žádosti žalobkyně. Podle ministra pak „nelze ani odhlédnout od charakteru daného dotačního řízení, které je projevem určitého dobrodiní ze strany státu, od čehož se i odvíjí skutečnost, že je to poskytovatel dotace, kdo v mezích zákona a v mezích základních zásad tak, jak byly judikovány (nediskriminovat žadatele, jednat se všemi žadateli rovně a vést řízení transparentně), stanovuje podmínky pro poskytnutí dotace, tedy i proces hodnocení žádostí. Záruka transparentnosti hodnocení je pak dána výběrem a nezávislostí hodnotitelů žádostí“. Ministr doplnil, že námitky žalobkyně „stran přiděleného bodového hodnocení tudíž představují určitou subjektivní spekulaci účastníka řízení, jak dle něj měla být žádost správně bodově hodnocena“.
7. Ministr dále v odůvodnění Napadeného rozhodnutí upozornil, že žalobkyni byla před vydáním Prvostupňového rozhodnutí dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a k případnému vyjádření se k nim, čehož ovšem žalobkyně nevyužila.
8. Ministr neshledal důvodnou ani námitku nekorektnosti jednání ministerstva v případě stanovení pouhé třídní lhůty k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Uvedl, že ačkoli se lhůta jeví jako krátká, je třeba vzít v potaz také skutečnosti rozhodné pro vydání Prvostupňového rozhodnutí, tedy, že žalobkyně se k podkladům již několikrát vyjadřovala, zejména při podání předešlého rozkladu proti vyrozumění, přičemž v rámci nového projednání žádosti se součástí spisového materiálu nestaly žádné nové dokumenty, které by nebyly žalobkyni známy a bylo tak zapotřebí stanovení delší lhůty pro samotné vyjádření se k nim. Ministr doplnil, že „jestliže tedy ministerstvo uvádí v napadeném rozhodnutí, že účastník řízení nevyužil možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, konstatuje pouze skutečný stav věci, ale zároveň se nejedná o zásadní informaci, na niž by byl založen závěr uvedený ve výroku napadeného rozhodnutí, jak účastník řízení v rozkladu namítá“.
9. K námitce spočívající v tvrzeném nesprávném věcném a právním posouzení žádosti ministr uzavřel, že „není úkolem ministerstva, aby zasahovalo či ovlivňovalo proces evaluace, jenž je součástí dotačního řízení“. Ministr doplnil, že hodnocení žádosti žalobkyně bylo provedeno

zahraničními externími subjekty a za podmínek ve Výzvě specifikovaných a všem žadatelům včetně žalobkyně předem známých, přičemž ministerstvo se řádně vypořádalo s věcnými námitkami žalobkyně vztahujícími se ke konkrétním hodnotícím kritériím, když uvedlo důvody pro snížení bodového hodnocení její žádosti, jelikož do podstaty a účelu jednotlivých kritérií, resp. důvodů, pro něž udělili externí hodnotitelé žádosti konkrétní počet bodů, nemůže nijak zasahovat či zpochybňovat výsledky evaluace. Ministr zdůraznil, že *„taková činnost není ani v kompetencích ministerstva, jelikož by tím docházelo k porušení zásady zákazu diskriminace a případné svévoli v rámci dotačních řízení. Ministerstvo se proto nemůže a nemohlo k důvodům účastníkem řízení tvrzeného podhodnocení jeho žádosti blíže vyjádřit, protože není v jeho možnostech nahrazovat či interpretovat myšlenkové pochody a závěry konkrétních hodnotitelů“*.

10. Ministr se neztotožnil ani s námitkou poukazující na nedodržení zásad činnosti správních orgánů s tím, že pokud žalobkyně *„označuje hodnocení jeho žádosti ze strany externích subjektů jako neobjektivní či vadné, nemá pro toto tvrzení žádné důkazy, resp. jedná se o jeho subjektivní hodnocení proběhlé evaluace a pouhé vyjádření nesouhlasu s jejím výsledkem“*.

III. Žaloba

11. Žalobkyně v podané žalobě předeslala, že žalovaný byl jako řídicí orgán pověřen řízením Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání (dále jen „OP VVV“) a jako správní orgán v pozici poskytovatele dotace rozhodoval o poskytnutí dotace na realizaci projektu žalobkyně na základě § 14 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Rozpočtová pravidla**“). Připomněla, že žalovaný jakožto řídicí orgán OP VVV vyhlásil dne 8. 2. 2016 výzvu č. 02_16_019 Excelentní výzkum, čj.: MSMT-36064/2015 v prioritní ose 1 – Posilování kapacit pro kvalitní výzkum (dále jen „**Výzva**“). Žalobkyně konstatovala, že dne 30. 6. 2017 podala v rámci Výzvy žádost o podporu (dále jen „**Žádost o podporu**“) projektu s názvem „Centrum excelentního mezioborového výzkumu VŠCHT Praha (CEIR VŠCHT Praha)“, reg. č. CZ.02.1.01/0.0/0.0/16_019/0000842, č. j. MSMT-32145/2016-2, ve výši 575 823 373,71 Kč (dále jen „**Projekt**“).
12. Žalobkyně dále shrnula výsledky prvního a druhého kola hodnocení, včetně vyřízení její žádosti o přezkum, v důsledku níž byl Projektu dodatečně přiznán jen pouhý 1 bod navíc. Žalobkyně dále rekapitulovala, že o konečném výsledku hodnocení a procesu schvalování Projektu žalovaný coby poskytovatel rozhodl a vyrozuměl žalobkyni rozhodnutím ze dne 17. 1. 2018, čj. MSMT-32145/2016-2, kterým nebylo její žádosti o podporu vyhověno (dále jen „**Původní rozhodnutí o neposkytnutí dotace**“), proti němuž brojila rozkladem, jehož přípustnost potvrdily v navazujícím soudním přezkumu i správní soudy. Ministr pak podle žalobkyně rozkladu rozhodnutím ze dne 22. 11. 2018, čj. MSMT-5227/2018-18, vyhověl, Původní rozhodnutí o neposkytnutí dotace zrušil a věc vrátil k novému projednání žalovanému (dále jen „**Původní rozhodnutí o rozkladu**“). Žalovaný pak podle žalobkyně v návaznosti na Původní rozhodnutí o rozkladu vydal Prvostupňové rozhodnutí. Rozklad proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut Napadeným rozhodnutím, proti němuž směřuje podaná žaloba.
13. Žalobkyně dále na str. 4 – 6 žaloby rekapitulovala skutkový stav věci, kdy podrobněji rozvedla proces a výsledky provedeného hodnocení její Žádosti o podporu, a brojila proti závěrům vyřízení její žádosti o přezkum. Jednak nesouhlasila s tím, že byl Projektu přes závěr o částečné důvodnosti námitek proti hodnocení kritéria 6.3 a 6.4 přiznán v souhrnu

jen o pouhý 1 bod navíc, dále se pak ohradila proti tomu, že ve zbytku svými námitkami brojila proti odbornému názoru hodnotitele, když trvala na tom, že brojila právě proti metodickému pochybení. V návaznosti na uvedené žalobkyně předeslala, že Napadené rozhodnutí je nezákonné a nesprávné, jelikož potvrdilo stejně tak nezákonné a nesprávné Prvostupňové rozhodnutí, aniž by řádně přezkoumalo věcné hodnocení Projektu a aniž by vypořádalo námitky žalobkyně. Nezákonnost a nesprávnost Prvostupňového rozhodnutí spočívá podle žalobkyně zejména v tom, že žalovaný nevypořádal řádně věcné námitky žalobkyně vznesené zejména proti průběhu a výsledku procesu hodnocení a jeho rozporům s předem stanovenými pravidly. Žalovaný přitom podle žalobkyně v této věci nerespektoval závazný právní názor soudu, dle něhož byl povinen řádně vypořádat věcné námitky proti hodnocení uplatněné žalobkyní v rozkladu proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace.

14. Pod **prvním žalobním bodem** žalobkyně namítala, že je Prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když v podstatě vůbec nevypořádává námitky uplatněné žalobkyní v řízení, zejména v jí dříve podaném rozkladu proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace. Žalovaný v Prvostupňovém rozhodnutí na tyto námitky podle žalobkyně nijak nereagoval, natož aby se s nimi jednotlivě vypořádal. Odůvodnění rozhodnutí totiž obsahuje pouze shrnutí procesního průběhu hodnocení Projektu, nikoli však odůvodnění tohoto hodnocení. V rozhodnutí podle žalobkyně zcela absentuje řádné odůvodnění ve smyslu konkrétních úvah, jakými byl správní orgán veden při přidělování určitého počtu bodů za jednotlivá kritéria a na základě jakých konkrétních údajů v projektové žádosti body přidělil či je strhnul, natož aby zdůvodnil svůj odchýlný náhled na správnost tohoto hodnocení oproti námitkám vneseným v řízení žalobkyní, a to navzdory tomu, že žalobkyně na tyto vady konkrétně a detailně poukazovala a žalovaný byl povinen tyto námitky v souladu se závazným právním názorem soudů i ministra vypořádat.
15. Žalobkyně v návaznosti na citaci závěrů vyslovených ministrem v Původním rozhodnutí o rozkladu namítla, že ani odůvodnění Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace neobsahuje skutečnosti požadované ministrem v Původním rozhodnutí o rozkladu, když žalovaný v reakci na citovaný závazný právní názor pouze shrnul procesní postup ve věci a v odrážkách uvedl obecně parametry žádosti, které byly hodnoceny sníženým počtem bodů, a poznamenal, že vzhledem ke stavu disponibilní alokace výzvy, vytýkaným nedostatkům a výslednému bodovému hodnocení z fáze věcného hodnocení není možné žádost podpořit z důvodu vyčerpání finanční alokace výzvy na podporu žádostí, které ve věcném hodnocení obdržely vyšší počet bodů. Za jediné konkrétní skutečnosti uvedené žalovaným v Novém rozhodnutí o neposkytnutí dotace, ovšem opět spíše v obecné rovině, by se daly podle žalobkyně považovat snad pouze důvody pro snížení bodů ve druhém kole.
16. Žalobkyně dále v této souvislosti namítala, že ačkoliv uplatnila věcné námitky, kterými rozporovala zákonnost a správnost hodnocení parametrů žádosti, žalovaný se v Novém rozhodnutí o neposkytnutí dotace těmito námitkami nezabýval, nikterak je nevypořádal a neposoudil jejich relevanci, věcnou správnost ani oprávněnost jejich uplatnění, a postupoval tak v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobkyní podrobně popisovaná nedostatečnost odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí je dle jejího přesvědčení zcela zjevná i z jeho prosté komparace s odůvodněním Původního rozhodnutí o neposkytnutí dotace, kdy nepřibýly žádné nové věcné argumenty, které by reagovaly na poměrně

rozsáhlé námitky žalobkyně, když vypořádání se s námitkami ohledně nesprávnosti hodnocení je zcela redukováno na pouhou jednu větu, a sice tvrzení, že žalobkyně nevyužila možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Toto tvrzení žalovaného je přitom podle žalobkyně z jí dále podrobněji vyložených důvodů zavádějící. Žalobkyně dále v této souvislosti upozorňovala na z jejího pohledu nekorektní postup žalovaného v souvislosti s výzvou k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, kdy byla žalobkyni těsně před vánočními svátky stanovena lhůta k vyjádření se v délce pouhých 3 dnů, přičemž žalovaný současně sdělil, že výzva k vyjádření „je pouhou formalitou, na kterou nemusí reagovat v případě, že se v podkladech pro rozhodnutí nevyskytují žádné nové skutečnosti, ke kterým by se žalobce již dříve nevyjádřil“. Žalobkyně doplnila, že ačkoliv ministr odůvodňuje krátkou lhůtu tím, že se žalobkyně k podkladům již několikrát vyjadřovala, zejména při podání rozkladu proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace, a že se součástí spisového materiálu nestaly žádné nové dokumenty, nevysvětluje tím, jak je možné, že žalovaný opřel své odůvodnění o absenci nového vyjádření ze strany žalobkyně. Uvedeným postupem pak žalovaný podle žalobkyně zasáhl do jejího práva na spravedlivý proces.

17. Žalovaný, aniž by tak učinil řádným, nediskriminačním a transparentním postupem, ohodnotil podle žalobkyně Projekt zcela neadekvátně, když mu přiznal podstatně nižší bodové hodnocení, než tento svou kvalitou zasluhuje, přičemž žalovaný (resp. přezkumná komise) se ani v rámci přezkumu nevypořádal dostatečně s námitkami proti vadám hodnocení v prvním kole. Uvedený postup pak podle žalobkyně odporuje rovněž jí označeným základním zásadám činnosti správních orgánů.
18. Námitkami soustředěnými pod **druhým žalobním bodem** pak žalobkyně namítala, že i Napadené rozhodnutí ministra je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
19. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem ministra o přezkoumatelnosti Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace, jež dle žalobkyně v souladu s dříve uvedeným obsahuje ve skutečnosti pouze shrnutí procesního průběhu hodnocení Projektu, nikoli však odůvodnění tohoto hodnocení, přičemž zcela absentuje řádné odůvodnění ve smyslu konkrétních úvah, jakými byl správní orgán veden při přidělování určitého počtu bodů za jednotlivá kritéria a na základě jakých konkrétních údajů v projektové žádosti body přidělil či je strhnul. Nesouhlasila ani se závěrem ministra, že z popisu skutkového stavu a z obecného vymezení „důvodů“ (resp. hodnocených parametrů pro snížení bodů) uvedených v odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí údajně implicitně vyplývá vyjádření žalovaného k námitkám žalobkyně. V odůvodnění rozhodnutí není dle žalobkyně uvedeno ani to, na základě jakých konkrétních údajů v žádosti o dotaci či podkladů žalovaný body přidělil či je strhnul a v jaké výši, natož aby zdůvodnil svůj odchýlný náhled na správnost tohoto hodnocení oproti námitkám vneseným v řízení žalobkyní; podle žalobkyně není nikterak reagováno alespoň na její základní námitky. Judikatorní závěry uvedené v bodě 25 Napadeného rozhodnutí nelze dle žalobkyně na tuto věc z jí popsanych důvodů aplikovat, neboť z odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí není vůbec patrné, jaké důvody vedly žalovaného k závěru opačnému, než bylo v řízení namítáno žalobkyní. Nesprávný je dle žalobkyně také závěr ministra uvedený v bodě 25 odůvodnění Napadeného rozhodnutí, že se žalovaný řídil závazným právním názorem ministra uvedeným v Původním rozhodnutí o rozkladu. Ani Nové rozhodnutí o neposkytnutí dotace podle žalobkyně v podstatě vůbec nevypořádává věcné námitky žalobkyně, z čehož je dle jejího přesvědčení zřejmé, že se žalovaný při jeho vydání neřídil závazným právním názorem vysloveným ministrem

v Původním rozhodnutí o rozkladu. Podle žalobkyně se nelze ztotožnit ani se závěrem ministra, že záruka transparentnosti hodnocení je dána výběrem a nezávislostí hodnotitelů žádostí a že námitky ohledně přiděleného bodového hodnocení tudíž představují určitou subjektivní spekulaci žalobkyně, jak dle něj měla být žádost správně bodově hodnocena. Žalobkyně zdůraznila, že její námitky směřovaly zejména proti chybám procesu či metodiky hodnocení jednotlivých kritérií, nikoli proti odborným názorům hodnotitelů. Žalovaný (resp. přezkumná komise) se ovšem odmítl zabývat námitkami směřujícími proti nesrovnalostem a pochybením hodnotitelů v prvním kole hodnocení v případě kritérií 3.6, 4.3 a 4.6 a řádně nevypořádal ani námitky v případě kritérií 6.3 a 6.4, neboť neodůvodněně a nedůvodně přiznal za tato kritéria toliko 1 bod z celkem 15. Žalovaný se v případě kritérií 3.6, 4.3 a 4.6 v podstatě nezabýval žádnou z námitek, nýbrž jen u každé z nich konstatoval, že ji považuje za nedůvodnou, jelikož „žadatel se v dílčí připomínce odvolává proti odbornému názoru hodnotitele, posouzení tohoto aspektu není v pravomoci přezkumné komise v souladu s kap. 10.1 Příručky pro žadatele a příjemce“. Žalobkyně nicméně namítala konkrétní procesní a metodická pochybení hodnotitelů při hodnocení těchto kritérií, konkrétně, že hodnotitelé při hodnocení Projektu z hlediska těchto kritérií nezohlednili veškeré informace, nýbrž některé přehlédli. Uvedená pochybení nebyla napravena ani žalovaným v Novém rozhodnutí o neposkytnutí dotace, ani ministrem v rámci Napadeného rozhodnutí – žalovaný i ministr se dle žalobkyně odvolávají na hodnocení provedené odbornými hodnotiteli s tím, že žalovaný není oprávněn interpretovat nebo nahrazovat myšlenkové pochody a závěry externích hodnotitelů.

20. Ani Napadené rozhodnutí se dle žalobkyně nijak nevypořádává s hlavní argumentací spočívající v tom, že žalovaný se nikterak nezabýval namítanou věcnou nesprávností hodnocení. Ze závěrů ministra uvedených v bodě 29 Napadeného rozhodnutí podle žalobkyně jednoznačně vyplývá, že se žalovaný nezabýval věcným přezkoumáním oprávněnosti námitek žalobkyně týkajících se nedostatečného odůvodnění snížení bodů, ale bez dalšího vyhodnotil, že mu toto posouzení nenáleží. Ministr byl podle žalobkyně povinen se s námitkami uvedenými v rozkladu proti Prvostupňovému rozhodnutí vypořádat. Žalovaný (ani ministr) se však věcnými námitkami vznesenými žalobkyní zejména proti průběhu a výsledku procesu hodnocení a jeho rozporům s předem stanovenými pravidly vůbec nezabývali. S poukazem na závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku sp. zn. 4 Azs 55/2003 žalobkyně dovozovala, že správní orgán je povinen vypořádat se přezkoumatelným způsobem i s námitkami směřujícími proti podkladu pro vydání rozhodnutí zpracovanému externí osobou. Správní orgány byly podle žalobkyně vázány v pravidlech OP VVV upraveným způsobem hodnocení.
21. Závěrem žalobkyně namítala porušení dalších principů, zejména zásady řádné správy veřejných financí, zásady řádného finančního řízení, zásady transparentnosti a zákazu diskriminace s tím, že tím spíše je zde nutno klást zvýšené požadavky na objektivní (měřitelná) hodnotící kritéria, transparentnost hodnocení a jeho přezkoumatelnost. Uzavřela, že Nové rozhodnutí o neposkytnutí dotace i Napadené rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná a odporují závaznému právnímu názoru ministra, resp. soudu.
22. Pod **třetím žalobním bodem** pak žalobkyně poukazovala na konkrétní důvody nezákonnosti Prvostupňového a Napadeného rozhodnutí a namítala konkrétní pochybení žalovaného při přezkumu a jemu předcházejícím hodnocení Projektu.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

23. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 30. 5. 2019 uvedl, že poskytování dotací je obecně upraveno Rozpočtovými pravidly. Dotace představuje podle žalovaného dobrodíní, u něhož je oprávněn stanovit podmínky poskytnutí její poskytovatel. Podrobnější pravidla pro hodnocení projektových žádostí podaných v rámci vyhlášené Výzvy byla stanovena touto Výzvou a na ni navazující dokumentací; tato pravidla vylučují podle žalovaného libovůli při rozhodování. V příloze č. 2 Výzvy s označením Hodnotící kritéria byla stanovena a popsána kritéria pro hodnocení projektových žádostí v několika kolech (a krocích), a to jak z hlediska splnění formálních náležitostí a přijatelnosti, tak i pro věcné hodnocení projektových žádostí (hodnocení z hlediska kvality). Věcné hodnocení projektové Žádosti o podporu provedli podle žalovaného nezávisle na sobě dva externí zahraniční hodnotitelé vybraní z Databáze hodnotitelů řídicího orgánu. Tento postup je v souladu s Pravidly pro žadatele a příjemce – specifická část a má za cíl zajistit maximálně odborné, nezávislé a nestranné hodnocení kvality projektových žádostí. Žalobkyně uplatnila připomínky proti hodnocení projektové žádosti; přezkumná komise zjistila možná pochybení externích hodnotitelů v hodnocení (sub)kritérií 6.3 a 6.4 a provedla v této části opravné hodnocení, u dalších (sub)kritérií pak podle žalovaného vysvětlila, že nedošlo k porušení pravidel.
24. Žalovaný se ohradil proti tvrzení žalobkyně, že u hodnocení dle podstatných kritérií byla její projektová žádost velmi úspěšná, zatímco u hodnocení dle specifických a podpůrných kritérií došlo k nepřiměřeným bodovým ztrátám, což nespravedlivě vedlo k zamítnutí její žádosti. Zdůraznil, že v Novém rozhodnutí o neposkytnutí dotace ministerstvo popsal dostatečně skutkový stav i průběh řízení o projektové žádosti žalobkyně a specifikovalo hodnocení projektové žádosti. Z odůvodnění rozhodnutí je dle žalovaného zřejmé, že ministerstvo vyšlo z hodnocení provedeného dvěma externími hodnotiteli podle hodnotících kritérií a že po provedení opravného hodnocení činí výsledné bodové hodnocení projektové žádosti žalobkyně 219 bodů, avšak takovou žádost není možné podpořit z důvodu vyčerpání finanční alokace výzvy. V odůvodnění tohoto rozhodnutí sice ministerstvo nevypsalo veškerá (sub)kritéria hodnocení a počet získaných bodů se zdůvodněním v každém z těchto (sub)kritérií, avšak kromě výsledného bodového hodnocení ministerstvo rozepsalo počet bodů získaných v jednotlivých kolech a krocích věcného hodnocení projektové žádosti žalobkyně. Odůvodnění rozhodnutí je podle žalovaného jako celek dostatečnou oporou pro výrok tohoto rozhodnutí ministerstva.
25. V Napadeném rozhodnutí se pak ministr zabýval všemi rozkladovými námitkami žalobkyně, avšak nezjistil nic, co by muselo vést ke zrušení či změně rozhodnutí ministerstva. Doplnil, že ministerstvo nemůže interpretovat jinak dílčí závěry nezávislých externích expertů učiněných v rámci jednotlivých kritérií. Právě tento způsob hodnocení projektových žádostí představuje podle žalovaného záruku dodržení zásad transparentnosti, rovného zacházení a nediskriminace.
26. K žalobní námitce, dle níž ministerstvo při novém projednání věci postupovalo nekorektně, pak žalovaný uvedl, že tato námitka byla rovněž uplatněna v rozkladu a ministr se s ní ve svém rozhodnutí dostatečně vypořádal. Vzhledem k tomu, že ministerstvo neobstarávalo po zrušení Původního rozhodnutí o neposkytnutí dotace a vrácení věci k dalšímu řízení žádné nové podklady pro rozhodnutí, lhůta určená žalobkyni pro případné vyjádření k věci v délce 3 dnů byla podle žalovaného vyhodnocena jako

dostatečná. S tím spojená žalobní námitka údajné nefunkčnosti portálu IS KP14+ v uvedené lhůtě není ničím podložena a žalobkyně nedodala své vyjádření ministerstvu ani jiným způsobem.

27. Žalobkyně v replice ze dne 24. 6. 2019 setrvala na své žalobní argumentaci. Mimo jiné pak poukázala na to, že v argumentaci žalovaného uvedené ve vyjádření žalovaného a v Napadeném rozhodnutí dochází k vnitřním rozporům, když žalovaný na jedné straně tvrdí, že závěry v příslušných rozhodnutích stanoveným postupem přezkoumal a neshledal porušení právních předpisů nebo stanovených pravidel, ale na straně druhé uvádí, že prý tyto závěry přehodnotit ani nemůže, neboť právě takový způsob hodnocení projektových žádostí, kdy žalovaný nemůže interpretovat jinak dílčí závěry nezávislých externích expertů učiněné v rámci jednotlivých kritérií, dle jeho názoru představuje záruku dodržení zásad transparentnosti, rovného zacházení a nediskriminace.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

28. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (souhlas žalovaného byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován). Nadto byly v posuzovaném případě z dále vyložených důvodů splněny podmínky pro rozhodnutí bez jednání dle § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
29. V nyní projednávané věci je mezi žalobkyní a žalovaným sporným, zda žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když zamítl Žádost o podporu Projektu. Žalobkyně trvala na tom, že Nové rozhodnutí o neposkytnutí dotace i Napadené rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů a odporují závaznému právnímu názoru vyslovenému ministrem v Původním rozhodnutí o rozkladu, resp. právnímu názoru vyslovenému správními soudy v rámci přezkumu Původního rozhodnutí o neposkytnutí dotace, když se žalovaný ani ministr podle jejího přesvědčení nevypořádali s námitkami uplatněnými žalobkyní v průběhu řízení. Kromě toho pak žalobkyně poukazovala na konkrétní důvody nezákonnosti Prvostupňového a Napadeného rozhodnutí a namítala konkrétní pochybení žalovaného při přezkumu a jemu předcházejícím hodnocení Projektu. Žalovaný naproti tomu trval na tom, že jsou obě rozhodnutí přezkoumatelná a nejsou zatížena žádnou z vad, pro kterou by nemohla v soudním přezkumu obstát.
30. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobkyně podala dne 30. 6. 2017 v rámci Výzvy vyhlášené dne 8. 2. 2016 Žádost o podporu Projektu z OP VVV.
31. Žalovaný v rámci prvního kola hodnocení Žádosti o podporu přiznal Projektu žalobkyně celkem 218 bodů s tím, že za kritéria 3.6, 4.3, 4.6, 6.3 a 6.4 přidělil celkem 13,5 bodu (strhl tak 21,5 bodu oproti nejvýše dosažitelným 35 bodům).
32. Ze spisu dále vyplývá, že žalobkyně brojila dne 29. 9. 2017 proti výsledkům hodnocení v souladu s dotačními pravidly podáním označeným jako „Připomínky k podkladům ŘO v procesu schvalování projektů“, v němž žádala o přezkoumání výsledku prvního kola hodnocení Projektu a revizi bodového ohodnocení, přičemž konkrétně rozporovala

hodnocení kritérií 3.6, 4.3, 4.6, 6.3 a 6.4. Ze správního spisu přitom vyplývá (viz posouzení žádosti o přezkum ze dne 18. 10. 2017, resp. zápis z jednání přezkumné komise ze dne 12. 10. 2017), že žalovaný námitkám žalobkyně částečně vyhověl; Projektu nicméně dodatečně přiznal jen o 1 bod navíc a Projekt tak po přezkumu hodnocení získal celkem 219 bodů.

33. Ze správního spisu se dále podává, že Původním rozhodnutím o neposkytnutí dotace (vyrozuměním ze dne 17. 1. 2018, čj. MSMT-32145/2017-2) žalovaný sdělil žalobkyni, že dle § 14 odst. 3 Rozpočtových pravidel nevyhověl její Žádosti o podporu v rámci Výzvy. Žalovaný konstatoval, že žádost nebylo možné podpořit z důvodu vyčerpání finanční alokace výzvy. Žádost obdržela ve fázi věcného hodnocení 219 bodů, ačkoli bodová hranice pro doporučení projektů k financování byla současně s návrhem na navýšení disponibilní finanční alokace stanovena na 233 bodech a bodová hranice pro zařazení do zásobníku náhradních projektů byla stanovena na 229 bodech. Závěrem žalovaný uvedl, že proti tomuto vyrozumění není opravný prostředek přípustný.
34. Žalobkyně brojila proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace rozkladem podle § 152 správního řádu, podaným dne 13. 2. 2018.
35. Žalovaný v reakci na to ve vyrozumění ze dne 21. 2. 2018, čj. MSMT-5227/2018-3, konstatoval, že proti vyrozumění o neposkytnutí dotace nelze podat rozklad, neboť řízení o žádosti o poskytnutí dotace dle § 14 rozpočtových pravidel není řízením podle části II. a III. správního řádu.
36. Žalobkyně posléze napadla naposledy uvedené vyrozumění žalobou podanou k Městskému soudu v Praze. Městský soud v Praze žalobu usnesením ze dne 27. 4. 2018, čj. 5 A 84/2018 - 23, odmítl, a věc postoupil žalovanému k provedení řízení o rozkladu žalobkyně proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace. Kasační stížnost žalovaného proti uvedenému usnesení pak zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 25. 10. 2018, čj. 2 Afs 161/2018 - 40. V citovaném usnesení Městský soud v Praze žalovaného zavázal právním názorem, že rozklad proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace je přípustný, a uložil mu provést rozkladové řízení s tím, že měl zohlednit i obsah dřívějšího rozkladu, který žalobkyně podala vedle správní žaloby.
37. Ministr posléze Původním rozhodnutím o rozkladu Původní rozhodnutí o neposkytnutí dotace dle § 152 odst. 5 ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů zrušil a věc vrátil k novému projednání žalovanému.
38. Žalovaný pak v návaznosti na Původní rozhodnutí o rozkladu vydal dne 21. 12. 2018 Nové rozhodnutí o neposkytnutí dotace, kterým Žádosti o podporu opětovně nevyhověl.
39. Napadeným rozhodnutím byl rozklad žalobkyně proti Novému rozhodnutí o neposkytnutí dotace zamítnut.
40. Soud se v logice upřádání žalobních bodů zabýval nejprve námitkami, jimiž žalobkyně pod **prvním a druhým žalobním bodem** poukazovala na nepřezkoumatelnost Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace a Napadeného rozhodnutí pro nedostatek jejich důvodů. Platí totiž, že jen u přezkoumatelného rozhodnutí lze v zásadě vážit důvodnost dalších uplatněných žalobních námitek.

41. Soud ověřil, že žalobkyně ve své žádosti o přezkum hodnocení ze dne 29. 9. 2017 uplatnila celou řadu konkrétních připomínek k provedenému hodnocení. Nejprve obecně namítala, že Žádost o podporu prošla úspěšně 1. a 2. kolem hodnocení, avšak s výraznou bodovou ztrátou v 1. kole, která významně snižuje šance na přijetí projektu k financování. Vyjádřila přesvědčení, že věcné hodnocení projektu v 1. kole nebylo zcela objektivní a poškodilo jí konkrétně v 5 dílčích kritériích (3.6, 4.3, 4.6, 6.3 a 6.4) s celkovou ztrátou 21,5 bodu oproti dosažitelnému maximu, přičemž naopak ve 14 dalších hlavních kritériích týkajících se jí označených oblastí bylo v 1. kole u obou hodnotitelů dosaženo vysokého bodového hodnocení. K 1. kolu hodnocení namítala, že i když data potřebná k objektivnímu posouzení (CV klíčových pracovníků a výroční zprávy o činnosti, kde lze najít potřebné informace o spolupráci odborného týmu s praxí i současný objem finančních prostředků z mezinárodních grantů a ostatní příjmy) byla ve vztahu ke kritériím (4.3, 6.3, 6.4) uvedena v Žádosti o podporu, nebyla zahrnuta do hodnocení. Současně poukazovala na tvrzenou nevyváženost v hodnocení projektu, kdy na konkrétních příkladech dovozovala, že vysoké bodové hodnocení v klíčových kritériích je v rozporu s nízkými body v dílčích subkritériích. V dalších částech svých připomínek pak vznesla relativně podrobné námitky k hodnocení jednotlivých 5 kritérií, tj. kritérií 3.6, 4.3, 4.6, 6.3 a 6.4.
42. Žalobkyně následně v reakci na výsledky vyřízení jejích připomínek (vypořádání žádosti o přezkum, resp. připomínek ze dne 18. 10. 2017, resp. zápis z jednání přezkumné komise ze dne 12. 10. 2017) v podání označeném jako „Stížnost na přezkum rozhodnutí projektu...“ ze dne 23. 10. 2017 mj. namítala, že v případě kritérií 3.6, 4.2, 4.6 přezkumná komise nevyhověla žádosti o opravu bodového hodnocení s argumentem, že se jedná o korekci odborného názoru hodnotitele, což není v pravomoci přezkumné komise. Žalobkyně s uvedeným závěrem nesouhlasila s tím, že přinejmenším v případě kritérií 3.6. a 4.6 se nejedná o otázku posouzení odbornosti, ale o posouzení otázky, zda jsou potřebné informace vůbec v textu návrhu Projektu obsaženy. Hodnotitelé přitom podle žalobkyně v rozporu se skutečným stavem věci uvedli, že tyto informace v textu chybí či jsou nedostatečné, a nejde tak o posouzení odbornosti. Žalobkyně dále vznesla konkrétní námitky i ve vztahu k hodnocení kritérií, u nichž došlo v rámci přezkumu přezkumnou komisí podle žalobkyně k neadekvátnímu navýšení bodového hodnocení. V reakci na uvedené podání žalovaný přípisem ze dne 10. 11. 2017, čj. MSMT-31004/2017-2, informoval žalobkyni o tom, že *„znovu prověřil postup přezkumné komise, dodržení stanovených lhůt a nezjistil pochybení v posouzení žádosti o podporu a postupech přezkumné komise“*.
43. Žalobkyně posléze v rozkladu proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace namítala, že žalovaný, resp. přezkumná komise nevypořádali námitky žalobkyně řádně a metodická pochybení hodnotitelů nenapravili, a to ani ke stížnosti žalobkyně na přezkum hodnocení Projektu ze dne 23. 10. 2017. Zdůraznila, že žalovaný její Projekt nesprávně podhodnotil a nevypořádal se náležitě se žádostí o přezkum věcného hodnocení. Posléze na stranách 9 – 18 rozkladu proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace vznesla celou řadu konkrétních námitek, jimiž zpochybňovala přezkoumatelnost rozhodnutí, poukazovala na konkrétní námitky, které zůstaly v jeho odůvodnění zcela nevypořádány, a na konkrétní případy pochybení při přezkumu i jemu předcházejícím hodnocení. Uvedené námitky svým rozsahem i obsahem *de facto* odpovídají námitkám, které žalobkyně vznesla v nyní podané žalobě.
44. Soud zdůrazňuje, že ministr v reakci na závazný právní názor vyslovený soudem v usnesení čj. 5 A 84/2018 - 23 v bodě 21 Původního rozhodnutí o rozkladu poukázal na

nedostatečnost odůvodnění Původního rozhodnutí o neposkytnutí dotace. Explicitně přitom uzavřel, že *„v odůvodnění se pouze konstatuje, že žádost účastníka řízení nelze podpořit z důvodu vyčerpání finanční alokace výzvy a že žádost obdržela ve fázi věcného hodnocení nedostatečný počet bodů vzhledem k stanoveným bodovým hranicím taktéž uvedeným v napadeném rozhodnutí. Absentují v něm ovšem správním řádem požadované úvahy, kterými se správní orgán při hodnocení žádosti, podkladů a výkladu právních předpisů řídil. Na místě by byl především detailnější rozbor samotného procesu hodnocení žádosti, uvedení jednotlivých podkladů, které byly v rámci hodnocení posuzovány, a v neposlední řadě také vypořádání s návrhy a námitkami účastníka řízení.“*

45. Žalovaný pak v odůvodnění Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace podrobněji shrnul postup vyřizování Žádosti o podporu, včetně reakce žalobkyně na výzvy k doplnění chybějících informací v rámci napravitelných hodnoticích kritérií. Konstatoval, že *„předběžná žádost splnila fázi kontroly přijatelnosti a formálních náležitostí a byla postoupena do fáze věcného hodnocení“*. Žalovaný poukázal na 1. kolo hodnocení s tím, že žádost obdržela ve výsledném bodovém hodnocení 121,5 bodu z celkového maximálního počtu 150 bodů a postoupila do 2. kola hodnocení, přičemž obecně označil celkem 7 parametrů žádosti, které byly v rámci 1. kola hodnocení hodnoceny sníženým počtem bodů. Žalovaný se posléze stručně věnoval 2. kolu hodnocení, kde uvedl, že *„důvodem pro snížení bodového hodnocení ve 2. kroku věcného hodnocení bylo zejména podcenění rizik týkajících se finanční stránky projektu. Žadatel ve výčtu rizik vyjmenovává z finančních rizik pouze riziko související s případným snížením rozpočtu na přístrojové vybavení ze strany ŘO, o jiných finančních rizicích se nezmiňuje. Rovněž profesní rozvoj členů výzkumného týmu je popsán žadatelem velmi obecně“*, a v návaznosti na uvedené přiznal žalobkyni 96,5 ze 100 možných bodů. Žalovaný pak v návaznosti na uvedené uzavřel, že *„vzhledem ke stavu disponibilní alokace výzvy, vytykávaným nedostatkům a výslednému bodovému hodnocení z fáze věcného hodnocení není možné žádost podpořit z důvodu vyčerpání finanční alokace výzvy na podporu žádosti, které ve věcném hodnocení obdržely vyšší počet bodů“*. Závěrem poznamenal, že žalobkyně ve stanovené lhůtě 3 kalendářních dní nevyužila možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
46. Nejvyšší správní soud v minulosti opakovaně k otázce nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí judikoval, že nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se jedná rovněž i v případě, kdy správní orgán opomněl vypořádat některou z uplatněných námitek. Stejně tak se Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil k problematice nepřezkoumatelnosti pro nedostatek skutkových důvodů. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, jsou přitom takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího

správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64, či ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004 - 74).

47. Uvedený přístup vychází z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, uveřejněný pod č. 34 ve svazku č. 3 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, nález Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, uveřejněný pod č. 85 ve svazku č. 8 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, nález Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, či nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08), podle níž jedním z principů, které představují součást práva na řádný a spravedlivý proces, jakož i pojem právního státu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 1 Ústavy), jež vylučuje libovůli při rozhodování, je i povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit. Ústavní soud v této souvislosti výslovně zdůrazňuje, že rovněž právo na řádné přezkoumatelné odůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci, včetně rozhodnutí správních orgánů, je součástí práva na spravedlivý proces zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (srov. nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99). Řádné odůvodnění rozhodnutí včetně vypořádání námitek a skutečností uváděných účastníkem je tak podle Ústavního soudu nezbytnou zárukou proti libovůli v rozhodování, která je neslučitelná s principem demokratického právního státu (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10). Evropský soud pro lidská práva a národní soudy přitom konstantně judikují, že právo na obhajobu a právo na přezkoumatelné odůvodnění je imanentní součástí práva na spravedlivý proces.
48. Ze shora uvedeného judikatorního rámce tedy jednoznačně a nadevší pochybnost vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc zásadních skutečnostech a uplatněných námitkách účastníka řízení, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené pak musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Podle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu je tomu tak právě proto, že jen prostřednictvím odůvodnění lze dovodit, z jakého skutkového stavu správní orgán vyšel a jak o něm uvažil. Současně musí být z odůvodnění rozhodnutí patrné, jak se správní orgán vypořádal se vznesenými námitkami a k nim se vztahující zásadní argumentací. Ponechat stranou nelze ani okolnost, že odůvodnění rozhodnutí v podstatě předurčuje možný rozsah opravného prostředku vůči němu ze strany účastníků řízení. Pokud tedy rozhodnutí vůbec neobsahuje odůvodnění vypořádání některé z námitek nebo nereflexuje na námitky uplatněné účastníkem řízení a zásadní argumentaci, o kterou se opírají, musí mít podle Nejvyššího správního soudu nutně za následek jeho zrušení pro nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, čj. 7 As 55/2015 - 29).
49. Soud nemohl s ohledem na právě popsaná východiska přehlédnout, že se žalovaný v odůvodnění Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace zcela opomněl vypořádat s okruhem námitek, jimiž žalobkyně v předchozím průběhu řízení o Žádosti o podporu brojila proti výsledkům 1. kola hodnocení její žádosti.
50. Žalobkyni je třeba přisvědčit, že žalovaný při vydání Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace nerespektoval závazný právní názor vyslovený ministrem v Původním rozhodnutí o rozkladu. Nové rozhodnutí o neposkytnutí dotace, kterým žalovaný Žádosti o podporu

nevyhověl a zamítl tak žádost žalobkyně o dotaci z prostředků OP VVV, je sice opticky rozsáhlejší než Původní rozhodnutí o neposkytnutí dotace, fakticky však zcela rezignuje na vypořádání námitek vznesených žalobkyní v průběhu řízení.

51. Soud nemohl ponechat bez povšimnutí, že v Novém rozhodnutí o neposkytnutí dotace je závěr, dle něhož „*vzhledem ke stavu disponibilní alokace výzvy, vytýkaným nedostatkům a výslednému bodovému hodnocení z fáze věcného hodnocení není možné žádost podpořit z důvodu vyčerpání finanční alokace výzvy na podporu žádostí, které ve věcném hodnocení obdržely vyšší počet bodů*“, tedy závěr, který fakticky odpovídá jedinému závěru vyslovenému žalovaným v Původním rozhodnutí o neposkytnutí dotace, doplněn o podrobnější popis procesu vyřizování žalobkyní podané Žádosti o podporu. Jedinou reakci na komplex námitek vznesených žalobkyní v připomínkách ze dne 29. 9. 2017, ve stížnosti ze dne 23. 10. 2017 a v rozkladu žalobkyně proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace, jimiž žalobkyně brojila proti závěrům 1. kola hodnocení ve vztahu ke konkrétním kritériím, tak ve svém důsledku představuje pasáž, v níž žalovaný obecně označil celkem 7 parametrů žádosti, které byly v rámci 1. kola hodnocení hodnoceny sníženým počtem bodů. Odůvodnění snížení počtu bodů v prvním kole, proti němuž se žalobkyně v rámci své předchozí procesní argumentace konzistentně ohrazovala, přičemž poukazovala ve všech třech výše označených podáních na konkrétní důvody, pro které závěry žalovaného nemohou dle jejího přesvědčení obstát, tak bylo vzdor závaznému právnímu názoru vyslovenému ministrem v odůvodnění Původního rozhodnutí o rozkladu limitováno na obecné vyjmenování parametrů, které byly v rámci 1. kola hodnoceny nižším počtem bodů, aniž by však byly z odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí zřejmé konkrétní důvody, pro které bylo v rámci hodnocení předmětných kritérií přistoupeno k takovému snížení počtu bodů, které ve výsledku vyústilo v zamítnutí žádosti o dotaci.
52. Přestože tedy žalobkyně uplatnila v předchozím průběhu řízení konkrétní věcné námítky, kterými poukazovala na nezákonnost a nesprávnost hodnocení parametrů žádosti, resp. na konkrétní případy pochybení při přezkumu i jemu předcházejícím hodnocení, žalovaný na existenci těchto námitek v odůvodnění rozhodnutí nejen neupozornil, ale především se k uvedeným námitkám v odůvodnění Rozhodnutí o neposkytnutí dotace nevyjádřil, předmětnými námitkami se nezabýval, zcela je opomněl vypořádat a posoudit jejich relevanci. Z odůvodnění Rozhodnutí o neposkytnutí dotace tak pohříchu v rozporu s výše popsányi judikatorními mantinely vůbec nevyplývá, zda žalovaný existenci těchto námitek reflektoval a zda je při svém rozhodování zohlednil, natožpak aby z něj byly seznatelné důvody, pro které případně s námitkami nesouhlasí, považuje je za liché či mylné, jakož i skutečnosti, které by tyto námítky žalobkyně případně vyvracely.
53. Aniž by soud předjímal konkrétní věcné vypořádání těchto námitek, které mu za této procesní situace nepřísluší, je nucen konstatovat, že předmětné námítky žalobkyně zcela jistě nelze považovat za *a priori* nevýznamné, zjevně irelevantní či evidentně mimoběžné, aby od nich žalovaný případně mohl ve svém rozhodnutí zcela abstrahovat.
54. Městský soud v Praze nepřehlédl, že Nejvyšší správní soud rovněž konstantně judikuje, že povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Soud či správní orgán může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně *implicite* – vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument v

odůvodnění tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se orgán veřejné moci vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 9 Afs 70/2008 - 13, ze dne 28. 5. 2009, čj. 9 Afs 70/2008 - 13, a ze dne 21. 12. 2011, čj. 4 Ads 58/2011 - 72, či usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09, a ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/1).

55. Není proto nepřezkoumatelným rozhodnutí, v jehož odůvodnění orgán veřejné moci prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).
56. Výše popsané nedostatky však dle přesvědčení soudu nelze ztotožňovat s opomenutím reakce na případnou toliko dílčí námitku vznesenou žalobkyní. Shora rekapitulované námitky, na nichž žalobkyně svou procesní obranu v předchozím průběhu řízení, resp. vyřizování Žádosti o podporu stavěla, tvořily fakticky samo jádro její procesní pozice v předmětném řízení, byť nemusí být shledány důvodnými.
57. Obdobně není možno dovozovat, že se snad žalovaný ve skutečnosti uvedeným okruhem námitek při vydání Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace zabýval, úvahu k nim provedl implicitně a na základě takových myšlenkových postupů reflektujících skutkové poznatky plynoucí z podkladů pro rozhodnutí předešlé vlastní ucelený argumentační základ k procesní pozici žalobkyně. Jak bylo uvedeno výše, z odůvodnění Napadeného rozhodnutí není nijak seznatelné, že by žalovaný existenci těchto námitek žalobkyně zohlednil. Nijak pak z něj nevyplývají důvody, jež žalovaného vedly k závěru zcela opačnému, než k závěru zastávanému v řízení žalobkyně. Soud v tomto ohledu přisvědčuje žalobkyni, že ani odůvodnění Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace shodně jako původní rozhodnutí neskýtá ani základní argumentační rámec věcného odůvodnění, z něhož by bylo patrné, jaké skutečnosti a úvahy staví žalovaný proti věcné argumentaci žalobkyně. Žalovaný tedy v rozporu se závazným právním názorem ministra vysloveným v Původním rozhodnutí o rozkladu, vycházejícím ze závěrů vyslovených v usnesení zdejšího soudu čj. 5 A 84/2018 - 23, vydal fakticky v podstatě shodně vadně odůvodněné rozhodnutí doplněné toliko o podrobnější popis procesního vývoje vyřizování žádosti a o prostý výčet parametrů, které byly hodnoceny sníženým počtem bodů, v němž především chybí polemika s námitkami žalobkyně, které nejsou *a priori* okrajové či irelevantní.
58. Shora akcentovaný požadavek na přezkoumatelné odůvodnění, resp. přezkoumatelné vypořádání námitek vznesených žalobkyní v průběhu vyřizování Žádosti o podporu přitom není v žádném případě požadavkem samoučelným a jeho nesplnění není deficitem ryze akademickým. Žalobkyni se totiž v důsledku postupu žalovaného nedostalo ani po několika letech informace o tom, proč byl její Žádosti o podporu přidělen právě takový počet bodů, resp. proč Projekt nemohl být podle žalovaného coby poskytovatele předmětné dotace ohodnocen lépe. Žalobkyni se pak nedostalo žádné odpovědi ani na další klíčovou součást její procesní obrany, dle níž jí formulované konkrétní námitky proti hodnocení specifických kritérií nejsou námitkami „odvolávajícími se proti odbornému názoru hodnotitelů“, ale námitkami věcnými, brojícími proti konkrétním faktickým vadám a nedostatkům v hodnocení jednotlivých kritérií. Právě jen uvedením konkrétních důvodů a popisem úvah, jimiž byl žalovaný při svém rozhodování veden, bylo možno účinně a přezkoumatelným způsobem vyvrátit relevanci námitek žalobkyně, že žalovaný nikoli

řádným, nediskriminačním a netransparentním postupem ohodnotil Projekt zcela neadekvátně a přiznal mu podstatně nižší bodové hodnocení, než by mu při řádném hodnocení jednotlivých sporných kritérií příslušelo.

59. Důvodem legitimizujícím postup žalovaného pak nemohla být ani žalovaným v závěru odůvodnění Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace indikovaná okolnost spočívající v tom, že se žalobkyně před vydáním nového Prvostupňového rozhodnutí znovu nevyjádřila k podkladům pro rozhodnutí, s nimiž jí žalovaný poskytl možnost se opětovně seznámit. Nedostatek dalšího podrobného a sumarizujícího vyjádření žalobkyně před vydáním Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace, ať již snad byla jeho příčinou žalobkyní tvrzená nefunkčnost příslušného elektronického systému, tvrzené ujištění žalobkyně ze strany žalovaného o tom, že se k nové výzvě nemusí vyjadřovat v případě, že se v podkladech nevyskytují žádné nové skutečnosti, k nimž se žalobkyně dosud nevyjádřila, či volba procesní taktiky žalobkyně, sám o sobě nemůže vést k závěru, že by byl žalovaný takto zbaven povinnosti odůvodnit své rozhodnutí způsobem odpovídajícím shora popsaným judikatorním mantinelům. Vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je právem, nikoli povinností účastníků řízení, a z jeho nevyužití nelze činit jakýchkoliv závěrů stran souhlasu nebo naopak nesouhlasu s posouzením věci ze strany správního orgánu, k němuž navíc, minimálně *de iure*, v daném období ještě nedošlo. Jak bylo uvedeno výše, žalobkyně se již dříve v řízení opakovaně podrobně vyjádřila a vznášela relativně podrobně odůvodněné a zcela konkrétní námitky směřující proti závěrům žalovaného k problematice hodnocení Projektu v prvním kole.
60. Z tohoto úhlu pohledu pak není podle soudu pro meritorní posouzení podstatné, zda byla žalobkyni poskytnuta ze strany žalovaného před vydáním Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace dostatečná lhůta pro seznámení se s podklady a vyjádření se k nim. Nad rámec nezbytného odůvodnění soud nicméně podotýká, že sám ministr v odůvodnění Napadeného rozhodnutí délku žalovaným stanovené lhůty obhájuje tím, že se žalobkyně k podkladům již několikrát vyjadřovala, zejména při podání rozkladu proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace, přičemž se součástí spisového materiálu nestaly žádné nové dokumenty. Je proto zjevně absurdní, aby za této situace žalobkyni nebyla v odůvodnění Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace poskytnuta adekvátní procesní odpověď na všechny jí dříve uplatněné námitky.
61. Žalobkyni tak soud přisvědčil v závěru, že odůvodnění Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace neposkytuje samo o sobě, ale ani ve spojení s jinými závěry vyslovenými případně v jiných podkladech žádnou, nadto pak adekvátní procesní reakci na žalobkyní v průběhu řízení vznesené konkrétní námitky. Předmětné rozhodnutí odporuje shora detailně vyloženým požadavkům kladeným ustálenou judikatorní praxí správních soudů a Ústavního soudu na rozhodnutí orgánu veřejné moci a je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
62. Soud dále přistoupil rovněž k posouzení důvodnosti žalobních námitek, jimiž žalobkyně pod **druhým žalobním bodem** poukazovala na to, že shodnou vadou trpí i Napadené rozhodnutí, kterým ministr zamítl rozklad proti Novému rozhodnutí o neposkytnutí dotace.
63. Soud v této souvislosti připomíná, že se správní soudy v minulosti opakovaně vyjádřily rovněž k problematice řetězení nepřezkoumatelných rozhodnutí. Ustálená rozhodovací praxe přitom stojí na závěru, že přezkoumá-li odvolací orgán rozhodnutí správního orgánu

prvního stupně, které je zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, sám zatíží své rozhodnutí o odvolání shodnou vadou. V tomto směru lze pro větší stručnost odkázat na právní názor vyslovený v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2010, čj. 5 As 63/2009 - 81, ze dne 31. 3. 2010, čj. 8 Azs 2/2010 - 57, ze dne 13. 6. 2007, čj. 5 Afs 115/2006 - 91, či ze dne 8. 9. 2010, čj. 9 Afs 57/2010 - 139, a celé řadě dalších rozhodnutí tohoto soudu, který je třeba obdobně aplikovat i ve vztahu rozhodnutí odvolacího orgánu a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jak plyne jednoznačně např. z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2008, čj. 2 As 16/2008 - 41.

64. Správní soudy připouštějí toliko to, aby odvolací orgán v rozhodnutí o odvolání provedl určité dílčí korekce odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jestliže jinak dojde k závěru, že odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí není nepřezkoumatelné, není v rozporu s právními předpisy, a je správné.
65. Jakkoli tedy platí, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek a není tedy vyloučeno, aby odvolací orgán napravit drobné či dílčí vady řízení před správním orgánem prvního stupně a drobné či dílčí (relativně samostatné) vady rozhodnutí v něm vydaného, nesmí v žádném případě takovým způsobem postupovat v případě rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které je zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. V takovém případě by podle ustálené rozhodovací praxe správních soudů odvolací orgán účastníku řízení nepřipustně odňal jednu instanci a připravil by jej o právo reagovat v rámci správního řízení na konkrétní odůvodněné závěry správního orgánu. V tomto směru lze odkázat např. na závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2013, čj. 4 As 10/2012 - 48, rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 5. 2013, čj. 60 A 1/2013 - 49, rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2010, čj. 29 Ca 221/2008 - 48, či rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2012, čj. 9 Ca 144/2009 - 102.
66. Soud shora podrobně vyložil důvody, pro které je přesvědčen, že Nové rozhodnutí o neposkytnutí dotace není přezkoumatelným způsobem odůvodněno. Závěr ministra, který neshledal odpovídající námitku vznesenou žalobkyní v rozkladu proti tomuto rozhodnutí důvodnou a považoval odůvodnění tohoto rozhodnutí za dostatečné, z těchto důvodů neobstojí. Ministru lze v souladu s dříve uvedeným přisvědčit potud, že žalovaný v odůvodnění rozhodnutí popsal skutkový stav, resp. spíše průběh řízení o Žádosti o podporu, vyjádřil se k jednotlivým fázím hodnocení a specifikoval některá jeho kritéria; ministr se však mylí, pokud konstatuje, že žalovaný konkretizoval proces evaluace přímo ve vztahu k Žádosti o podporu žalobkyně uvedením důvodů, pro něž byl snížen počet bodů Projektu. Soud výše vysvětlil, že žalovaný zejména v Novém rozhodnutí o neposkytnutí dotace neuvedl žádné konkrétní důvody k žalobkyní konkrétně zpochybňovanému postupu a výsledkům 1. kola hodnocení, tedy neuvedl a nespecifikoval úvahy, jakými byl veden při přidělování určitého počtu bodů za jednotlivá kritéria, resp. nevysvětlil, na základě jakých konkrétních údajů v Žádosti o podporu Projektu body přidělil či je naopak strhnul. Shora popsaným požadavkům nemohl žalovaný nade vší pochybnost dostat tím, že toliko formou prostého výčtu označil kritéria, v nichž bylo ze strany poskytovatele dotace přistoupeno k udělení nižšího bodového hodnocení.
67. Soud v této souvislosti s odkazem na dříve uvedené opětovně zdůrazňuje, že nemohl obstát ani závěr ministra, že vyjádření žalovaného k námitkám vyplývá z odůvodnění Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace alespoň implicitně. Soud v tomto směru nad rámec již

uvedeného podotýká, že s jistým zjednodušením platí, že žalobkyně již od sdělení výsledků 1. kola hodnocení neměla pochybnosti o tom, že některá konkrétní kritéria byla ze strany žalovaného hodnocena způsobem, který vyústil v nižší počet udělených bodů, než by měla žalobkyně dle jejího odůvodněného přesvědčení obdržet. Svou procesní obranu od tohoto okamžiku konzistentně zaměřovala právě na to, aby se dozvěděla konkrétní důvody, na základě nichž bylo ve vztahu k jednotlivým předmětným kritériím přistoupeno ke snížení bodů, trvala na tom, aby jí bylo sděleno, na základě jakých konkrétních údajů v žádosti o dotaci či podkladů žalovaný body přidělil či je strhnul a v jaké výši, a především aby na půdorysu konkrétních námitek vysvětlil svůj odchýlný náhled na výsledky tohoto hodnocení. Jinak řečeno, žalobkyni, která v reakci na snížení bodů ke konkrétním kritériím v rámci 1. kola hodnocení vznášela v připomínkách ze dne 29. 9. 2017, ve stížnosti ze dne 23. 10. 2017 a v rozkladu proti Původnímu rozhodnutí o neposkytnutí dotace řadu konkrétních námitek zpochybňujících postup žalovaného v rámci hodnocení předmětných kritérií a jeho výsledky, se v konečném důsledku z odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí a odůvodněného Napadeného rozhodnutí dostalo formou prostého výčtu toliko informace o tom, jaká konkrétní kritéria byla hodnocena sníženým počtem bodů. Žalobkyni lze přisvědčit, že takový postup nelze v žádném případě považovat za „implicitní vypořádání námitek“, resp. „postavení vlastního uceleného argumentačního systému“, který by ve světle shora označených judikatorních východisek poskytoval dostatečnou oporu pro meritorní závěry žalovaného.

68. Zprostředkovaně tak nemůže obstát ani právní názor ministra, že se žalovaný při vydání Nového rozhodnutí o neposkytnutí dotace řídil závazným právním názorem ministra uvedeným v Původním rozhodnutí o rozkladu. Soud v tomto směru odkazuje na dříve uvedené a opětovně uzavírá, že žalovaný v žádném ohledu nedostal ministrem ve shora citované pasáži Původního rozhodnutí o rozkladu vyslovenému závaznému právnímu názoru akcentujícímu potřebu přezkoumatelného vypořádání námitek žalobkyně.
69. Žalobkyně v podané replice k vyjádření žalovaného podle přesvědčení soudu správně upozorňuje na to, že Napadené rozhodnutí je vnitřně inkonzistentní, pokud ministr na jedné straně tvrdí, že se zabýval všemi rozkladovými námitkami žalobkyně, přičemž neshledal porušení právních předpisů nebo stanovených pravidel, avšak na druhé straně opakovaně zdůrazňuje, že nemůže přehodnotit výsledky hodnocení provedeného externími hodnotiteli. Soud nesouhlasí s ministrem, že by žalovaný v pozici řídicího orgánu, resp. poskytovatele dotace nebyl oprávněn, resp. povinen vypořádat se s konkrétními námitkami brojícími proti podkladu, z něhož žalovaný při rozhodování vycházel a který byl sám o sobě právě oním klíčovým podkladem pro závěr, že Žádosti o podporu podané žalobkyní nebylo vyhověno. Podle přesvědčení soudu není možno zaměňovat požadavek zajištění nezávislého hodnocení externími experty s požadavkem zajištění přezkoumatelnosti postupu takového hodnocení, resp. přezkoumatelnosti správního rozhodnutí zasahujícího do práv a povinností žalobkyně, které je jeho výsledkem. Na uvedeném závěru ničeho nemění ani žalovaným akcentovaná skutečnost, že dotace představuje podle žalovaného dobrodíní, u něhož je oprávněn stanovit podmínky poskytnutí její poskytovatel. Soud znovu připomíná, že žalobkyně v posuzované věci od počátku namítala, že její konzistentně uplatňované námitky nesměřují proti odborným názorům hodnotitelů, nýbrž proti chybám procesu či metodiky hodnocení jednotlivých kritérií, resp. proti konkrétním tvrzeným procesním a metodickým pochybením hodnotitelů při hodnocení specifikovaných kritérií. Žalovaný (resp. přezkumná komise) ani ministr se však námitkami

žalobkyně směřujícím proti konkrétním tvrzeným nesrovnalostem a pochybením hodnotitelů v prvním kole hodnocení v případě kritérií 3.6, 4.3 a 4.6 a v případě kritérií 6.3 a 6.4. nezabývali. Soud se v tomto směru ztotožňuje s žalobkyní, že žalovaný se jako orgán veřejné moci nemůže zříkat odpovědnosti za podklady, na nichž zakládá své rozhodnutí o veřejných subjektivních právech adresáta veřejné moci, zvláště pak tehdy, jedná-li se v konkrétním případě o podklad mající zásadní povahu pro to, jak bude ve věci správním orgánem rozhodnuto. Žalobkyně zcela správně poukazuje na absurdní důsledky opačného výkladu.

70. Soud přitom zdůrazňuje, že žalovaný ostatně nebyl konzistentní ani ve svém závěru o tom, že nemůže přehodnotit výsledky hodnocení provedeného externími hodnotiteli. Z výše uvedeného je totiž zjevné, že přinejmenším v případě některých kritérií došlo po posouzení přezkumnou komisí právě k takovému přehodnocení závěrů externích hodnotitelů. Soud pak v této souvislosti nerozumí tomu, z jakých důvodů žalovaný za této situace zcela odhlédl od námitek, jimiž žalobkyně poukazovala na to, že přinejmenším v případě kritérií 3.6. a 4.6 se nejedná o otázku posouzení odbornosti, ale o posouzení otázky, zda jsou potřebné informace vůbec v textu návrhu Projektu obsaženy, tedy o posouzení otázek, stran nichž došlo ze strany přezkumné komise v jiném ohledu právě k takovému přehodnocení závěrů externích hodnotitelů.
71. S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že i Napadené rozhodnutí je zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, když ministr žalobkyní důvodně namítané vady Prvostupňového rozhodnutí pominul a ani on sám k námitkám proti postupu a výsledkům hodnocení, uplatňovaným žalobkyní v průběhu řízení, neuvedl relevantní závěry, které by představovaly adekvátní reakci na její obranu.
72. Za této situace pak soud nemohl přistoupit k posouzení důvodnosti dalších žalobních bodů, neboť žalobkyně v jejich rámci fakticky reprodukovala a dále rozšiřovala námitky, které však ve světle dříve uvedeného nebyly žalovaným v odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí ani ministrem v odůvodnění Napadeného rozhodnutí vypořádány. Tento argumentační deficit k žalobkyní v průběhu řízení předestřené problematice tak soudu bránil v posouzení důvodnosti námitek vznesených pod třetím žalobním bodem. Soud přitom zdůrazňuje, že popsané nedostatky rozhodnutí z výše vyložených důvodů nespadají do množiny případů, v nichž by snad soud mohl takové nedostatky rozhodnutí správního orgánu překlenout a doplnit vlastní argumentací. Žalobkyni by se totiž vypořádání těchto jejích klíčových námitek poprvé dostalo teprve v řízení před správním soudem, což dle soudu nelze připustit.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

73. Na základě všech shora uvedených skutečností soud Napadené rozhodnutí i Prvostupňového rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
74. V dalším řízení tedy žalovaný zohlední závěry vyslovené výše v bodech 49 – 71 tohoto rozsudku, v souladu s výše uvedenými judikatorními mantinely důsledně vypořádá všechny námitky žalobkyně a především vysloví a přezkoumatelným způsobem odůvodní své vlastní závěry k žalobkyní předestřeným otázkám souvisejícím s tvrzenými nedostatky a pochybeními v procesu hodnocení Projektu.

75. Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
76. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. V řízení úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, a proto jí soud přiznal právo na náhradu nákladů spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši celkem 3 000 Kč, a na právní zastoupení za tři úkony [§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů – tj. převzetí zastoupení, podání žaloby a podání repliky] právní služby v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 9 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradu hotových výdajů za tři úkony v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zástupce žalobkyně soudu prokázal, že je plátcem DPH. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce celkem 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. srpna 2020

Mgr. Martin Lachmann
předseda senátu